

Sentiments del Tribunal Constitucional

Lleis ordinàries

Llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses dels programes de la pau efectuats per l'ONU

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 d'abril de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses dels programes de la pau efectuats per l'ONU

Atès que la partida pressupostària vigent és insuficient,

El Govern, previ informe de la Intervenció General ha acordat i en execució de l'acord pres en data 6 de desembre de 1994, ha acordat presentar el següent Projecte de llei.

Article 1

S'aprova un suplement de crèdit per un import de 54.000.000 PTA, destinat a sufragar les despeses dels programes de la pau efectuats per l'ONU en el capítol 21.491-.02-.

Article 2

Aquest suplement de crèdit es finançarà mitjançant endeutament.

Article 3

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 6 d'abril de 1995

Josep Dalleres Codina
Sindic general

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
President de la
República Francesa
Coprincep d'Andorra

Joan Martí Alanis
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a la regularització de les quotes de participació de transferència a cada Comú segons els ingressos de l'any 1993

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 d'abril de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a la regularització de les quotes de participació de transferència a cada Comú segons els ingressos de l'any 1993

Vista la necessitat de fer front a aquesta regularització,

Atès que no hi ha suficient dotació pressupostària en el pressupost vigent,

El Govern, previ informe de la Intervenció General de data 5 d'octubre de 1994, en la reunió del dia 12 d'octubre de 1994, ha acordat el següent:

Article 1

S'aprova un suplement de crèdit per un import de 91.703.003 PTA, destinat a regularitzar les quotes de participació de cada Comú, segons els ingressos de l'any 1993.

Article 2

Aquest crèdit pressupostari es finançarà mitjançant endeutament.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 6 d'abril de 1995

Josep Dalleres Codina
Sindic general

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
President de la
República Francesa
Coprincep d'Andorra

Joan Martí Alanis
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Llei d'accessibilitat

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 d'abril de 1995 ha aprovat la següent:

Llei d'accessibilitat

Exposició de motius

La Constitució del Principat d'Andorra reconeix solemnement la dignitat i la igualtat de totes les persones, garanteix els drets de la persona i una qualitat de vida digna, i prohibeix qualsevol tipus de discriminació.

La present Llei s'adreça a fer efectius els anteriors drets i les esmentades garanties, especialment pel que fa al col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda o amb dificultats de comunicació, mitjançant la intervenció dels poders públics a fi que, com assenyala el text constitucional, es creïn les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives.

Aquest és el sentit que té l'accessibilitat en aquesta Llei, entesa com a dret a no ser discriminat i com a garantia d'accés a l'entorn i a tots els àmbits de la vida per a tothom, encara que, per motius d'edat, de malaltia, d'accident, o per qualsevol altra situació, tinguin reduïda temporalment o permanentment la seva mobilitat o pateixin problemes de comunicació a causa de deficiències sensorials.

En l'elaboració d'aquesta Llei s'ha comptat amb l'opinió de tots els col·lectius afectats, tant públics com privats, i també amb la normativa internacional sobre aquest tema, especialment en l'àmbit europeu.

Del contingut de la Llei d'accessibilitat cal ressaltar els principis operatius i les característiques següents:

a) L'accessibilitat és cosa de tots. Per això, cal implicar en aquest tema tot-

hom per generar un ambient positiu que faciliti l'equiparació d'oportunitats i la integració social. Només així es mantindrà la tradicional solidaritat i benestar de la societat andorrana.

b) Accessibilitat integral. A diferència d'altres legislacions que tracten de barreres arquitectòniques, aquesta Llei dóna un pas endavant i enfoca el tema des d'un punt de vista positiu i parla d'accessibilitat.

c) Racionalització i control. La Llei també cerca l'establiment, mitjançant fórmules de consens entre el Govern i els comuns, de mesures d'accessibilitat homogènies, així com l'establiment de prioritats i calendaris d'execució a tot el país. Així mateix, s'estableix un sistema per tal que les administracions públiques puguin controlar de forma efectiva el compliment de la Llei.

d) Participació. Per tal de seguir en el camí participatiu adoptat en l'elaboració d'aquesta Llei, es preveu la creació de la Comissió per al Foment de l'Accessibilitat, en què participen entitats civíques de persones amb discapacitat.

e) Operativitat. El plantejament de la Llei, sense oblidar l'objectiu final de la plena accessibilitat, és realista i evita la inclusió de preceptes d'aplicació impossible o molt difícil. Per això, estableix com a primer objectiu que a partir de l'aprovació de la Llei només es pugui construir de forma accessible en els termes i amb les característiques que estableix la norma; en segon lloc, s'hi fa el seguiment del compliment de la normativa vigent fins ara; i en tercer lloc, es preveu l'elaboració d'un Pla de supressió de les barreres existents amb anterioritat a la vigència de la present Llei. L'objectiu final fixat per la Llei és aconseguir una Andorra accessible en un futur proper.

Títol preliminar

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té com a objectiu garantir l'accessibilitat d'aquelles persones que, per raons d'edat o per un impediment, tenen reduïda la mobilitat o la comunica-

ció de forma temporal o permanent, per tal de permetre que tothom sense cap tipus de discriminació pugui viure i moure's de la forma més independent i natural possible en tots els àmbits de la societat.

Article 2

Definicions

2.1 Als efectes d'aquesta Llei s'entén per accessibilitat aquella característica de l'entorn i de la societat que garanteix una qualitat de vida a les persones amb mobilitat reduïda en condicions d'igualtat amb la resta de la població.

2.1.1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per accessibilitat a l'entorn la possibilitat d'accedir i utilitzar amb normalitat l'entorn natural, l'entorn urbà, l'entorn edificat, els mitjans de transport i els sistemes de comunicació per part de tothom.

Per tant, l'accessibilitat a l'entorn es classifica en:

- Accessibilitat a l'entorn natural (AN), entesa com aquella qualitat que permet accedir i utilitzar amb normalitat els espais naturals que s'especifiquen en aquesta Llei.

- Accessibilitat a l'entorn urbà (AU), entesa com aquella qualitat que permet accedir i utilitzar amb normalitat les vies i els espais exteriors d'ús públic.

- Accessibilitat a l'entorn edificat (AE), entesa com aquella qualitat que permet accedir i utilitzar amb normalitat l'interior dels espais als edificis i els locals d'ús públic i a edificació privada, en els termes que aquesta Llei estableix.

- Accessibilitat als mitjans de transport (AT), entesa com aquella qualitat que facilita la utilització dels mitjans de transport a les persones amb mobilitat reduïda.

- Accessibilitat als sistemes de comunicació (AC), entesa com aquella qualitat que permet que tothom, àdhuc les persones amb alguna deficiència sensorial, tingui accés a la comunicació oral i a la informació escrita, especialment quan s'efectua per mitjans de comunicació públics.

2.1.2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per accessibilitat social el conjunt d'actituds i comportaments socials i personals

positius vers l'equiparació d'oportunitats i la integració social de les persones amb limitacions de mobilitat o d'altre tipus, prevenint qualsevol tipus de discriminació.

Article 3

Classificació de l'entorn segons el grau d'accessibilitat

L'entorn es classifica, segons el grau d'accessibilitat, en:

a) Adaptat: és aquell entorn que permet la completa utilització de tots els espais, les instal·lacions i/o els serveis per tothom, àdhuc per les persones amb mobilitat reduïda.

b) Practicable: és aquell entorn en què els espais, les instal·lacions i/o els serveis, malgrat no reunir tots els paràmetres tècnics per fer-lo adaptat, permeten que, de forma autònoma, persones amb mobilitat reduïda l'utilitzin.

c) Transformable: és aquell entorn que té la possibilitat tècnica, física i espacial que li permet, en cas de necessitat, sotmetre's amb facilitat a una adaptació per esdevenir adaptat o, almenys, practicable.

Article 4

Àmbit d'aplicació general i graus d'accessibilitat

D'acord amb la gradació de l'accessibilitat i la classificació de l'entorn establerts als articles anteriors, l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei és el següent:

A. Han de ser adaptats:

A.1. El resultat del disseny i l'execució de determinats accessos, itineraris i serveis en espais naturals.

A.2. El resultat del disseny i l'execució dels plans urbanístics.

A.3. El resultat del disseny i l'execució d'obres de nova planta, l'ampliació, la reforma o el canvi d'ús dels edificis i locals d'ús o concurrència pública, amb independència que la titularitat i/o la gestió sigui d'una entitat pública, privada o persona individual, pel que fa als espais, les instal·lacions i/o els serveis que s'especificaran per reglament.

A.4. Els edificis amb reserva d'habitatges especialment adreçats a persones amb dificultats de mobilitat.

A.5. Els mitjans de transport públic individuals i col·lectius, en els termes que estableix l'article 13.2.

B. Han de ser practicables:

B.1. El resultat del disseny i l'execució d'obres de nova planta, l'ampliació, la reforma o el canvi d'ús dels edificis i locals d'ús o concurrència pública, amb independència que la titularitat i/o la gestió sigui d'una entitat pública, privada o persona individual, pel que fa als espais, les instal·lacions i/o els serveis que s'especificaran per reglament.

B.2. El resultat del disseny i l'execució d'obres de nova planta, l'ampliació i la reforma dels elements comuns dels edificis plurifamiliars d'habitatges, que s'especificaran per reglament.

C. Han de ser transformables:

C.1. Els espais, les instal·lacions i els serveis per als quals, d'acord amb la present Llei, no s'exigeix que siguin adaptats o practicables, sempre que la transformació no exigeixi solucions de difícil execució o l'aportació de mitjans econòmics desproporcionats.

Títol I. de l'accessibilitat integral

Capítol I. Accessibilitat als espais naturals

Article 5

Àmbit d'aplicació

1. L'accessibilitat als espais naturals comprèn el conjunt de mesures que han de permetre l'accés al medi natural a tothom, fins i tot a les persones amb mobilitat reduïda, tenint, però, en compte les limitacions que imposa l'orografia del Principat d'Andorra.

2. L'accessibilitat als espais naturals és d'aplicació als accessos i els espais de serveis als parcs naturals, als espais protegits i a les estacions d'esquí.

Article 6

Característiques d'accessibilitat

1. Als accessos i als espais d'ús públic compresos a l'article anterior, els són d'aplicació les normes tècniques que fixi el Govern per reglament.

2. Els vehicles que portin la targeta d'accessibilitat que regula l'article 14 d'aquesta Llei tenen el dret d'utilitzar els accessos de serveis als espais esmentats a l'article anterior. Aquesta autorització de circulació es fa extensible, en els termes que s'estableixin de comú acord entre el Govern i els comuns, a les zones d'accés restringit a vehicles en parcs i espais naturals protegits.

3. Amb l'objectiu de fer accessibles els espais naturals a les persones amb mobilitat reduïda, els remuntadors mecànics de les estacions d'esquí han de preveure mecanismes de parada o d'altres que en facilitin l'ús i garanteixin l'accés als espais d'oci.

4. Els edificis de serveis dels parcs naturals han de complir el que disposa aquesta Llei per als edificis d'ús públic. Igualment han de disposar de mecanismes d'informació que facilitin la percepció de l'entorn natural a les persones amb mobilitat reduïda o disminució sensorial.

Capítol II. Accessibilitat a l'entorn urbà

Article 7

Àmbit d'aplicació

1. En el disseny i l'execució del planejament urbanístic, així com en els nous projectes d'obres ordinàries, el Govern i els comuns, en l'àmbit de les seves competències, han de garantir l'accessibilitat a les vies, els parcs i els espais exteriors d'ús públic.

2. Les traves a la mobilitat en l'entorn urbà poden produir-se en:

- Els elements de la urbanització, entesos com qualsevol component de les obres d'urbanització, inclosos la pavimentació, el sanejament, el clavegueram, la distribució d'energia elèctrica, l'enllumenat públic, el proveïment i la distribució d'aigua, la jardineria i tots aquells que materialitzen els plans urbanístics.

Per tant, les normes de disseny urbà accessible afecten els itineraris de vianants, els paviments, els guals en passos de vianants, les escales, les rampes, els sanitaris públics, els aparcaments i els altres elements d'urbanització.

b) El mobiliari urbà, entès com el conjunt d'elements o objectes superposats o bé adossats als elements de la urbanització o l'edificació, de manera que la seva modificació o el seu trasllat no alteri substancialment l'entorn urbà.

Les normes de disseny i la ubicació del mobiliari urbà afecten, doncs, els semàfors, els pals de senyalització, els elements de protecció i senyalització d'obres, les cabines telefòniques, les fonts públiques, les papereres, les veles, les marquesines, els quioscos i qualsevol altre objecte de naturalesa anàloga.

Article 8

Característiques d'accessibilitat

1. En el disseny i l'execució dels elements d'urbanització i en el disseny i la ubicació del mobiliari urbà s'han de complir els requisits d'accessibilitat que s'especifiquin per reglament.

2. Qualsevol tipus d'obra a la via pública ha de senyalitzar-se i protegir-se de forma que les persones amb dificultats sensorials puguin detectar fàcilment l'obstacle.

3. En períodes d'acumulació de neu o gel a les voreres, s'han de respectar espais lliures, com a mínim, de les dimensions previstes per als itineraris de vianants, als guals en passos de vianants.

4. El Govern ha d'establir reglamentàriament les característiques de les senyalitzacions per obres i les dels senyals acústics dels semàfors.

Capítol III. Accessibilitat a l'entorn edificat

Secció primera. Edificis i locals d'ús públic.

Article 9

Àmbit d'aplicació

1. Tots els edificis i els locals d'ús públic de nova construcció o aquells existents afectats per obres de reforma, ampliació o canvi d'ús han de ser acces-

sibles en el grau exigít pel reglament d'aquesta Llei.

Als efectes del que disposa l'apartat anterior s'entén per obres de reforma o ampliació aquelles que introdueixen modificacions substancials, segons el criteri de les administracions públiques que intervinguin preceptivament en l'atorgament del permís d'obra.

Article 10

Característiques d'accessibilitat

En el disseny i l'execució d'obres de nova construcció, d'ampliació, de reforma o de canvi d'ús, s'han de complir els requisits d'accessibilitat definits al reglament d'aplicació.

Són criteris de referència per a l'elaboració del reglament, pel que fa a aquesta secció, les característiques següents:

- almenys un dels accessos a l'interior de l'edifici o el local ha de ser accessible en el grau que li correspon.

- quan es tracti d'un conjunt d'edificis, de locals i d'instal·lacions, almenys un dels itineraris de vianants que els uneix entre si i amb la via pública ha de ser accessible en el grau que li correspon.

- s'entén que la mobilitat interior s'ha de garantir dins les àrees d'ús públic de l'edifici o el local i entre l'una i l'altra. Els desnivells que es presentin en els elements de comunicació horitzontal s'han de resoldre mitjançant una rampa. La comunicació vertical s'ha de resoldre mitjançant aparells elevadors, si bé s'admet la rampa com a solució exclusiva fins a l'alçada màxima d'una planta.

Secció segona. Edificis d'habitatges

Article 11

Habitatges adaptats

1. Amb l'objectiu de garantir l'accés a l'habitatge a les persones amb mobilitat reduïda, els habitatges socials i aquells que els comuns o el Govern financin directament o indirecta, han de tenir almenys un 2 % dels habitatges adaptats i destinats a persones amb mobilitat reduïda. En aquests casos han de reunir totes les condicions d'accessibilitat a què obligei el reglament.

2. Als habitatges de lloguer, si una persona que hi viu té greus problemes de mobilitat, l'arrendatari pot realitzar, en els termes i la forma establerts per la Llei d'arrendaments de finques urbanes, les obres indispensables per tal d'adaptar-lo.

3. Per poder realitzar l'adaptació dels elements comuns de l'edifici on viu una persona amb greus problemes de mobilitat, cal la conformitat del propietari o, si escau, de la comunitat de propietaris. En tot cas, la persona afectada pot utilitzar estructures provisionals que li permetin l'accessibilitat a l'habitatge, sense afectar-ne, però, l'estructura.

4. En els casos anteriors, quan les persones que hagin realitzat les obres d'adaptació deixin l'habitatge, pel que fa a les obres que no constitueixin millora, han de deixar-ho en les mateixes condicions d'abans de fer les esmentades obres.

Article 12

Habitatges practicables

1. Tots els edificis plurifamiliars d'habitatges de nova construcció, amb planta baixa i tres plantes d'accés a l'habitatge o més, han de tenir ascensor, ser practicables en els seus elements comuns i complir les característiques establertes per reglament.

2. En aquests edificis hi ha d'haver, com a mínim, un itinerari practicable que uneixi tots els habitatges amb l'exterior i amb les dependències d'ús comunitari, inclòs, si n'hi ha, el garatge, i un itinerari també practicable que uneixi l'edificació amb la via pública, amb les edificacions o els serveis annexos d'ús comunitari i amb les edificacions veïnes que formen el complex.

3. Als edificis plurifamiliars d'habitatges de nova planta, d'alçada inferior a l'assenyalada a l'apartat primer d'aquest article, ha de ser practicable l'accés a l'edifici, i s'han d'adaptar les escales, en els termes que especifiqui el reglament.

4. En tot cas, les persones amb greus problemes de mobilitat poden utilitzar estructures provisionals que facin practicable l'accessibilitat fins als seus habitatges, sense afectar, però, l'estructura de l'edifici.

Capítol IV. Accessibilitat als mitjans de transport

Article 13

Accessibilitat als mitjans de transport d'ús públic

1. Les estacions terminals d'autobusos i els heliports han de complir les condicions d'accessibilitat previstes per als edificis d'ús públic i, en tot cas, han d'adaptar l'accés exterior, la mobilitat interior, el mobiliari i, almenys, un servei higiènic.

2. Els serveis de transport col·lectiu urbà i interurbà que explotin línies de transport públic, han d'incorporar gradualment, amb motiu de la renovació dels vehicles, els nous avenços tècnics de provada eficàcia que es van produint en aquest camp, per tal de permetre la màxima accessibilitat als vehicles. El Govern ha d'establir les mesures necessàries per a una correcta aplicació de la norma.

3. El Govern ha de garantir el servei de vehicle especial adaptat per atendre la demanda de transport de col·lectius de persones amb mobilitat reduïda, així com la utilització del taxi com a transport personalitzat d'aquestes persones.

4. Als efectes d'aquesta Llei els remuntadors mecànics de les estacions d'esquí s'assimilen als vehicles de transport públic; per això, el Govern, prèvia consulta als titulars de les esmentades estacions, establirà reglamentàriament les mesures d'aplicació.

Article 14

Promoció del transport particular

1. Els vehicles particulars conduïts o que portin persones amb mobilitat reduïda, degudament acreditats mitjançant una targeta d'identificació homogènia i amb vàlida a tot el Principat d'Andorra, segons el model que determini el Govern, gaudeixen de drets preferents en l'estacionament.

La possessió de la targeta d'aparcament especial permet:

- accedir a les àrees d'accés restringit autoritzades als espais naturals

- l'ús de les places d'aparcament reservades a la via pública o als edificis d'ús públic

- parar en qualsevol lloc de la via pública, durant el temps imprescindible i sempre que no es destorbi la circulació de vehicles o de vianants

2. Poden gaudir de la targeta d'aparcament aquelles persones residents al Principat d'Andorra que pateixen una discapacitat que els ocasioni greus problemes de mobilitat i que els impossibiliti o els dificulti la utilització dels mitjans de transport col·lectiu. La targeta és personal i intransferible i l'ha d'utilitzar el propi disminuït o, excepcionalment i pel temps indispensable, una altra persona quan aquest no pugui conduir i necessiti un desplaçament.

3. La targeta d'aparcament especial s'ha de sol·licitar al Govern, que l'atorga d'acord amb les normes establertes reglamentàriament. Per a la seva concessió és preceptiu un informe mèdic sobre el nivell de mobilitat de la persona sol·licitant, d'acord amb els criteris que figurin als reglaments esmentats. El Govern ha de posar en coneixement dels corresponents comuns les targetes concedides a les persones de cada parròquia.

Capítol V. Accessibilitat a la comunicació

Article 15

El Govern i els comuns han d'establir els mecanismes i les alternatives tècniques que facin accessibles i utilitzables els sistemes de comunicació i senyalització a tota la població, i han de vetllar especialment perquè els serveis d'atenció al públic siguin accessibles a les persones amb deficiències sensorials.

Capítol VI. Accessibilitat dins la societat

Article 16

El Govern i els comuns duren a terme campanyes d'informació i de sensibilització dels professionals, dels col·lectius implicats i dels ciutadans per fer efectiva l'accessibilitat social.

Títol II. Mesures de control i règim sancionador

Article 17

Sistemes de control

El Govern i els comuns, en l'àmbit de les respectives competències, han de comprovar el compliment de les normes d'accessibilitat establertes en aquesta Llei en el disseny i l'execució dels projectes d'urbanització, en l'atorgament d'autoritzacions de construcció, de reforma o d'ampliació dels edificis d'ús públic i d'habitatge públics i privats, i en l'adquisició de material mòbil de transport i de sistemes àudio-visuals de comunicació.

Així mateix, han de vetllar en cadascuna de les fases inspectores de la construcció perquè s'executi la construcció de conformitat amb aquesta Llei.

Article 18

Règim sancionador

1. Es tipifiquen com a infraccions l'incompliment de les previsions d'aquesta Llei, ja sigui per acció o per omisió.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus, segons la gradació següent:

2.1. Són infraccions molt greus aquelles que tenen com a resultat disposar d'espais no accessibles en aquells casos en què, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, han de ser adaptats, i se sancionen amb multes de 500.001 a 2.500.000 pessetes.

2.2. Són infraccions greus aquelles que tenen com a resultat disposar d'espais transformables en els llocs en què han de ser practicables, i se sancionen amb multes de 250.001 a 500.000 pessetes.

2.3. Són infraccions lleus aquelles que tenen com a resultat disposar d'espais practicables en els llocs en què han de ser adaptats, i se sancionen amb multes de 50.000 a 250.000 pessetes.

3. Les sancions es poden imposar, segons els respectius graus de responsabilitat, a alguns o a tots els agents que per separat o de manera solidària han intervingut en la comissió de la infracció.

4. Per graduar l'import de les multes es té en compte la gravetat de la infracció, el cost econòmic derivat de les obres d'accessibilitat, el perjudici causat directament i la reiteració del responsable. Les multes no s'acumulen a d'altres establertes amb caràcter general per infraccions a la construcció, sinó que s'aplica la de major import.

5. La imposició de les sancions esmentades no eximeix de la realització de les obres necessàries d'enderrocament i reforma per fer efectiu el compliment d'aquesta Llei.

6. Es faculta el Govern per actualitzar les quanties fixades per a les multes a l'apartat 2 d'aquest article.

Article 19

Procediment sancionador

El procediment i les competències sancionadores s'ajusten al que estableix el Reglament regulador del procediment sancionador, aprovat pel Govern.

Títol III. Mesures d'assessorament, seguiment i coordinació

Article 20

Comissió per al Foment de l'Accessibilitat

1. El Govern constituirà una Comissió per al Foment de l'Accessibilitat, com a òrgan consultiu i assessor en matèria d'accessibilitat, de supressió de barreres i de sensibilització social.

2. Aquesta Comissió tindrà les funcions que li atribueix aquesta Llei, i també les que determini el Govern relatives a qüestions tècniques, de promoció, de formació i de sensibilització vers l'accessibilitat. La Comissió presentarà anualment un informe-memòria al Govern.

3. El Govern determinarà per reglament la composició de la Comissió, el nombre i la forma de designació dels seus membres i el règim de funcionament. En tot cas, ha de garantir la participació de les entitats cíviques de persones amb mobilitat reduïda.

Article 21

Símbol d'accessibilitat

1. Es obligatòria la instal·lació del símbol internacional d'accessibilitat en tots aquells espais naturals, itineraris de viants, edificis d'ús públic i mitjans de transport que tinguin aquesta característica. Els comuns han de facilitar el símbol normalitzat per a la seva instal·lació als esmentats entorns accessibles.

2. El Govern ha de determinar les característiques materials i les mides d'aquest anagrama, segons el lloc on hagi d'anar instal·lat.

Disposició addicional primera

Totes les actuacions que es facin a partir de l'entrada en vigor de la present Llei, en el camp dels entorns natural, urbà i edificat, i dels mitjans de transport i dels sistemes de comunicació, s'han d'ajustar a les prescripcions tècniques que estableix aquesta Llei i els reglaments d'aplicació de la mateixa, excepte les següents:

- els edificis que estiguin en construcció en entrar en vigor aquesta Llei.
- els projectes d'edificació que tinguin ja sol·licitada la llicència.

En ambdós casos han de complir la normativa tècnica existent anterior a aquesta llei que els sigui d'aplicació.

Disposició addicional segona

Els elements existents que s'han de modificar o ampliar als edificis i als locals d'ús públic, que el reglament defineixi com a adaptats, en els casos en què l'adaptació comporti uns costos o mitjans tècnics desproporcionats, poden ser qualificats practicables pel Govern.

Disposició addicional tercera

Excepcionalment, el que disposa aquesta Llei no és d'aplicació en aquells edificis o immobles declarats béns d'interès cultural o catalogats pel Govern o els comuns com a edificis de valor històric-artístic, quan les modificacions necessàries comportin l'incompliment de la normativa específica d'aquest tipus de béns.

Disposició addicional quarta

El Govern crearà un grup de treball de caràcter tècnic amb participació de representants dels comuns per tal d'establir fórmules d'homogeneïtzació de criteris i de materials accessibles, així com de coordinació de l'execució de les mesures d'adequació que estableix aquesta Llei.

Disposició transitòria primera

Per a la supressió progressiva de les barreres físiques i sensorials existents, el Govern i els comuns, dins l'àmbit de les seves respectives competències, han d'establir plans específics d'acord amb les següents prioritats i terminis:

a. Supressió de barreres en l'entorn urbà

La supressió de les barreres en l'entorn urbà s'ha de fer en dues fases:

La primera fase, que es realitzarà en el període 1995-1998, té com a objectiu bàsic l'establiment d'itineraris accessibles a les zones centrals i comercials que permetin l'accés a les persones amb mobilitat reduïda als principals serveis.

La segona fase es realitzarà durant els anys 1999-2002, i afecta l'adequació urbanística de les altres zones per tal de permetre la màxima accessibilitat a les persones amb mobilitat reduïda.

b. Supressió de barreres a l'entorn edificat

La supressió d'aquest tipus de barreres afecta els edificis i locals d'ús o concurrència pública, tant si la titularitat i/o la gestió és pública com si és privada, segons els criteris següents:

En una primera etapa, que ha de finalitzar abans del 31 de desembre de l'any 2000, s'han de fer accessibles els edificis i locals d'ús públic següents:

- àrea d'atenció al públic dels centres de l'Administració
- centres d'ensenyament de més de 50 places
- centres i serveis sanitaris i assistencials
- centres esportius

La segona etapa, que s'ha d'executar abans del 31 de desembre de l'any 2009, afecta els edificis i locals d'ús públic que

figurin al catàleg d'accessibilitat que a aquest efecte ha d'aprovar el Govern en el termini màxim de tres anys, a proposta del Govern i dels comuns, amb l'informe de la Comissió per al Foment de l'Accessibilitat. L'execució de les adaptacions s'han d'ajustar als terminis que estableixi el Catàleg.

Per a l'elaboració de l'esmentat Catàleg s'ha de fer prèviament un inventari de l'estat de tots els edificis i locals, classificant-los segons que s'hagin construït abans o després de la vigència de l'Ordinació del 5 de juliol de 1988, i destacant els de més fàcil adaptació i més concurrència i utilitat per a les persones amb mobilitat reduïda.

c. Supressió de barreres als mitjans de transport

L'accessibilitat al transport públic col·lectiu urbà i interurbà s'ha de fer gradualment a mesura que es renovin els vehicles, mitjançant la incorporació dels avenços tècnics que es vagin produint.

Abans del 31 de desembre de 1996 el Govern ha de regular les característiques dels taxis adaptats i concedir una llicència específica per a aquest tipus de vehicle, que es pot anar ampliant posteriorment d'acord amb la demanda.

Les estacions terminals d'autobusos i d'altres mitjans de transport de persones han de ser accessibles abans del 31 de desembre de 1999.

d. Supressió de barreres a la comunicació

Abans del 31 de desembre de l'any 2009 s'han d'adaptar els sistemes de comunicació del Principat d'Andorra.

Disposició transitòria segona

Mentre el Govern no desenvolupi reglamentàriament la present Llei, les seves previsions s'apliquen d'acord amb la normativa tècnica existent relativa a l'eliminació de barreres arquitectòniques.

Disposició final primera

En el termini de dos mesos el Govern crearà i regularà la Comissió per al Foment de l'Accessibilitat, a què fa referència l'article 20, i desenvoluparà reglamentàriament la present Llei.

Disposició final segona

Queden derogades totes les normes anteriors a aquesta Llei, en allò que la contradiguin.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 6 d'abril de 1995

Josep Dalleres Codina
Sindic general

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
Président de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra
